

[Christiani.]

faaet Tilslutning fra alle Udvalgets Medlemmer, og som siger, at Forligsmanden skal holde sig underrettet om Lønforholdene og deres almindelige Stilling til enhver Tid. Nu mener vi, at det — navnlig under mere frie Handelsforhold, som vi dog maa haabe ret snart vil vende tilbage — er af den allerstørste Vigtighed, at man gør sig klart, hvad der er Betingelsen for, at dansk Industri kan trives, og at Lønarbejderne kan blive beskæftiget i et saa stort Omfang som muligt. Betingelsen herfor er nemlig den simple, at man i nogen Grad er i Stand til at konkurrere med de Virksomheder i Udlandet, der arbejder med de samme Fabrikationer. Nu er det naturligvis ikke min Mening med „Udlandet“ at ville sige hele Verden; vi ved jo, at en japansk Arbejder kun tjener 2 Kr. om Dagen, og det er ikke saadanne Forhold, vi ønsker at sammenligne os med. Men der er visse europæiske og ogsaa oversøiske Lande, hvis Befolknings Levestandard staar ganske paa Niveau med den danske Befolknings, og hvad det da gælder om, er dette, at Reallønnen ved Fremstilling af en bestemt Mængde Arbejde ligger nogenlunde paa samme Fod herhjemme som i disse Lande. I hvert Fald kan vi ikke som et lille Land, der ønsker at optage Konkurrencen med store Landes til Tider Massefabrikation, vente at kunne konkurrere paa et højere Reallønniveau for Fremstilling af en Vareenhed, end hvad der er gældende i disse andre Lande.

Vi mener derfor, at det vil have stor Betydning, at Forligsmanden her er, om ikke fuldt ud inde i Forholdene, for det kan jo ingen være, saa dog nogenlunde orienteret med Hensyn til, hvordan Forholdene i saa Henseende ligger i Udlandet, og derfor har vi tilføjet den beskedne og simple Sætning, at han skal holde sig underrettet om Forholdene „baade her i Landet og i de Lande, der i væsentlig Grad paafører vore Erhverv Konkurrence“. Det forekommer mig, at denne Tilføjelse er saa simpel, saa let forstaaelig og i den Grad i alle Parters Interesse, at jeg virkelig vil haabe, det høje Ting vil kunne være enigt med os i, at dette Punkt bør medtages, og derfor vil stemme for dette vort Ændringsforslag.

Dernæst har vi et Par andre Ændringsforslag, nemlig til §§ 7 og 8, rent bortset fra nogle formelle Ændringer, som vi har foreslaaet, som Udvalget har accepteret, og som det derfor ikke er af større Betydning at omtale her. Jeg skal dog lige nævne,

at det i § 7 omtales, at inden en Afstemning finder Sted, bør Organisationen drage Omsorg for, at alle stemmeberettigede Medlemmer faar Adgang til at gøre sig bekendt med Mæglingsforslaget. Dér har vi foreslaaet en Affattelse, der siger, at Organisationen „skal saa vidt gørligt“ drage Omsorg for, at dette sker. Dette er jo en rent formel Ændring, men den har dog den Betydning, at der lægges en *Pligt* paa Organisationen til at gøre sit yderste for, at alle stemmeberettigede bliver underrettet om Forholdene.

Dernæst har vi foreslaaet, at de Procentsatser, der nævnes i § 7, Stk. 2, og som den højtærede Socialminister har fastholdt, dog i nogen Grad forhøjes, idet vi gaar ud fra, som jeg sagde før, at det er overordentlig vanskeligt for det menige Medlem at gøre sig klart, hvor den rigtige Løn og den virkelige Retfærdighed i det givne Øjeblik ligger; han trænger til en Vejledning, men paa den anden Side ikke en Kommando i Form af en tvungen Voldgift, han skal til sidst træffe Afgørelsen selv, men han skal ogsaa kun gøre det i det Tilfælde, hvor han bag sig har et anseligt Tal af sine egne Medlemmer. Og her har vi ment, at det var ikke urimeligt at sige, at naar 80 pCt. stemmeberettigede deltager i Afstemningen, saa skal der 60 pCt. til at forkaste Forslaget; er der mindre end 60 pCt. for Forkastelse, saa er det vedtaget. Saa har vi ændret Skalaen tilsvarende og standser ved en Stemmedeltagelse af 40 pCt. og siger, at ved en saadan Stemme procent skal 80 pCt. have stemt for Forkastelse, for at denne skal være vedtaget, det vil sige, at 32 pCt. af de stemmeberettigede skal ville Forkastelse. Jeg synes ærlig talt, at naar det drejer sig om saa vitale Spørgsmaal som her, saa er det et billigt Forlangende, at 32 pCt. skal ville Forkastelse; er det ikke muligt at samle 32 pCt. af de stemmeberettigede for en saadan Forkastelse, saa maa der ikke kunne finde Forkastelse Sted af et Forslag, der er stillet af Forligsmanden, denne alvorlige, dygtige og indsigtfulde Mand — jeg taler ikke alene om de nuværende, men jeg taler i det hele taget om de Mænd, der beklæder dette Embede, og som maa forudsættes at have disse Egenskaber. Disse Mænd vil have en saadan Indsigt i Forholdene, at naar de stiller et Forslag, saa maa det efter vor Mening ikke kunne forkastes, medmindre mindst 32 pCt. af de stemmeberettigede vil udtale sig for Forkastelse. I Modsætning hertil forlanger Lovforslaget kun, at 25 pCt. skal have afgivet deres Stemme, og af dem skal 75 pCt. have stemt